

hele finantzielle Status, og hvorvidt den gjør det rimeligt, rigtigt og fornøftigt at ophæve Krigsskatloven eller ikke, og navnlig bliver det dette Spørgsmaal, som maa være det afgjørende, naar den ærede sidste Taler og hans Meningsfæller stadig gjøre gjældende, at Sukkerpijserne og Vindrikterne og The-drikkerne slet ikke have betalt mere, end de skulde og burde, og end de bør gjøre i Fremtiden, og at man i Virkeligheden slet ikke vil give dem nogen Lettelse som saadanne ved Revisionen af en ny Toldlov. I et Punkt var jeg paa Forhaand ikke enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, og det var med Hensyn til hans Udtalelse om, at det Forslag, som forelaa os forleden Dag til Forhandling dog, naar Alt kom til Alt, var bedre end det, der nu foreligger. Jeg tillod mig før at udtale en anden Anskuelse. Jeg antager, at det ærede Medlem har ved denne Würdering set paa det rent Tekniske i Sagen, medens jeg derimod har set paa det Finantzielle-Økonomiske; men efter de Udtalelser, som derefter fremkom fra Flertallets ærede Ordfører, falder ganske vist Differencen mellem det ærede Medlem og mig bort, thi den ærede Ordfører gjorde netop gjældende, at dette Forslag, ret beset, var netop ganske det samme, som forelaa for os forleden Dag; det gik netop ud paa at give os Pant i den Toldrevision, som forelaa forleden Dag, og den ærede Ordfører udtalte endvidere, at det, man nu vilde slaa fast, var, at man skulde opgive henved 4 Millioner til at begynde med. Den sidste Udtalelse tyder altsaa ikke paa, at man, naar det kom til en Forhandling om Toldrevisionen paa Grundlag af den Tilstand, som bliver skabt ved Vedtagelsen af det foreliggende Forslag, vil opgive de videregaaende Krav, som ere stillede i det Forslag, vi behandlede forleden Dag, i alt Fald synes det, at man vil forbeholde sig Afgang til at stille dem paany. Naar den ærede Ordfører udtalte overfor os, at vi først bebreidede dem, at det kun var Krigsskat beløbet, de vilde have hævet, og ikke Krigsskatloven, og derefter, da de nu foreslaa Krigsskatloven hævet, sagde, at det var lige saa godt, skal jeg dertil bemærke, at det er en fuldstændig Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Det er fuldstændig ubegrundet at bebreide os det, thi det ærede Medlem siger jo netop selv og gjentager og pointerer det stærkt, at det er ikke Meningen at faae Krigsskatloven ophævet, men kun Krigsskatbeløbet opgivet fra 1ste April; det er netop den samme Fordring, vi forleden angreb, som nu kommer frem igjen, kun under en anden Form, og det ærede Medlem brugte jo selv dette Udtryk, at dette kun var en

Omvei at gaa for at naae netop det samme Maal. Naar det ærede Medlem endvidere mente, at Vedtagelsen af den Lov, hvorpaa der peges i det foreliggende Forslag, ikke vil medføre nogen Ulempe ved Forhandlinger med andre Magter om Traktater, fordi det dog var Meningen, at vi ikke ville lade den lavere Vintold komme til at træde i Kraft den 1ste April, tror jeg ikke, at dette Argument har noget at sige, thi det er dog klart, at de andre Magter ved Forhandlingerne ville holde sig til, hvad der er fastslaaet ved Lov og ikke til, hvad der mulig skal søges ved en anden Lov, som først vil komme paa et senere Tidspunkt. Naar det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) før lagde saa megen Vægt paa, at Mindretallet skulde tiltræde det af ham stillede Endringsforslag for derved at bane Vej for dets Vedtagelse i det andet Thing, saa kan jeg kun udtale, at det i saa Tilfælde vilde have været heldigt, om det af det ærede Medlem stillede Endringsforslag kom noget nærmere op til de Anskuelser, som stadig ere blevne gjorte gjældende fra Mindretallets Side, og ikke et Endringsforslag, som fjerner sig saa stærkt fra os, som Tilfældet er med dette, thi dette Endringsforslag gaar jo ud paa at opgive henved 4 Mill. Kr., det vil sige opgive mere end det hidtidige gennemsnitlige aarlige Klasseoverskud, og det har Mindretallet bestandig udtalt sig bestemt imod. Det ærede Medlem vil sikkert vide, at selv de af Mindretallet, der, som Tilfældet har været med mig, have stillet sig mest imødekommende mod Tanken om at benytte en Toldrevision til at slaa af paa Toldindtægterne, aldrig er kommen op til et Punkt af mere end omtrent det Halve, og naar vi saa tilmed høre, at dette skal være Begyndelsen paa den forestaaende Forhandling, at det er til at begynde med, at man slaar dette af, kan det ærede Medlem dog virkelig ikke vente, at vi, Mindretallet, skulle slutte os til dette Endringsforslag og stemme for det. Jeg skal kun bemærke, at naar det ærede Medlem med sit Kjendstab til Mindretallets Opfattelse af hele den finantzielle Situation og af, hvad vi anse for rigtigt og forsvarligt at ofre af Statens Indtægter, har stillet det Endringsforslag, som nu foreligger, har det næppe kunnet være med nogen Forventning om, at vi skulde stemme for det for derigjennem, som han udtrykte sig, at aadne Udbygt til Traktatens Vedtagelse. Men dersom dette skal stilles som en absolut Betingelse for Traktatens Vedtagelse, gaar det i Virkeligheden ud paa en Substilling om at faae Traktaten forkastet.